

1976 Május 23.

AMERIKAI MAGYAR VILÁG

A MAMA JÖVEDELMI ADÓJA

Irtta: VASVÁRY ÖDÖN

Április 15-e, az amerikai nép legjobban utált dátuma elmúlt, de azért talán nem érdektelen beszélni róla. Ez a nap az utolsó, amikor az amerikai lakosság beadhatja jövedelmi adóbevallását, mellékelve a fizetendő adót. Aki elkésik vel. vagy pláne be sem adja, rövidesen keservesen megbánja.

Érdemes erről a témáról beszélni, mert a jövedelmi adó az, amellyel kapcsolatban az amerikai törvényhozás a legkiáltóbb igazságtalanságokat követi el, minden esetben a szegény emberek rovására és a gazdagok javára.

Vasváry Ödön

Valahogy most került kezembe a pár esztendő cikk, amelyet az egyik chicagói lap népszerű munkatársa, bizonyos Mike Royko irt a saját anyjának magatartásáról a jövedelmi adóval szemben. Royko megírja, hogy bár özvegy édesanyja, nagyon kemény munkával ugyan, de keresett annyit, amennyi már adóztatás alá esik, több mint husz esztendőn keresztül nemcsak hogy nem fizetett egy cent jövedelmi adót, hanem be sem adta az adóbevallási ívet. Egyszerűen nem vette tudomásul a törvényt. Ha élne a jó asszony, fia bizonyára nem irta volna meg a cikket. Így megtehetette, mert akármilyen messzire is nyulik az Internal Revenue hivatalos keze, ezt az egyszerű szegény asszonyt már nem csípheti el.

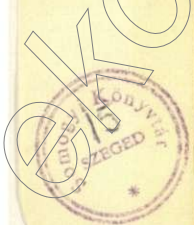
Magatartása természetesen törvénysértés volt, amiért büntetés jár, de a dologról a családtagokon kívül nem tudott senki sem. Royko anyja több gyermekkel korán özvegy maradt Chicagóban és hogy valami megélhetésük legyen, egymaga folytatta férje

kis szabóműhelyét, amiben csak javítási, foltozási és hasonló, nem sok szakértelmet kívánó munkát végzett. Hat nap egy héten, napi 12 órát ült ócska varrógépe mellett és keresett annyit, amivel éppen hogy, nagyon szerényen gondoskodni tudott magáról és családjáról.

Magatartása az adótörvénnyel szemben nem akart lázadás lenni, szerinte csak egyszerű önvédelem volt. Ha megfizette volna a járandó adót, 12 helyett 14 órát kellett volna ülnie az ócska varrógép mellett. „Nekünk nagyobb szükségünk van erre a pénzre, mint a kormánynak, ahol ugys elpazarolják a legtöbbet olyan repülőgépekre, amelyek nem repülnek, olyan célokra, amikre semmi szüksége senkinek.” — Ő nem képes 14 órát dolgozni naponta. A kongresszus szenátorai és képviselői sem dolgoznak annyit, legfeljebb csak olyankor, amikor új módokat kell kitalálni a gazdagok adóinak csökkentésére. Amit ő keserves munkájával megkeres, abból nem pazarlódik el egy cent sem. Mind élelemre, ruházatra, orvosságra és száz más hasonló célra kell, szóval egy szegény, apa nélküli családot kell fenntartani belőle, ugy ahogym., de becsülettel. „Ha pedig elitélnék érte, hát ítéljenek. Ha nem engedik, hogy eltartsam magamat és családomat, tarsanak el ők.”

A mama olvasott róla, hogy a gazdagoknak cseppet sem fáj a fejük a jövedelmi adó miatt. Az újságok megírják, hogy például Paul Getty, a világ egyik leggazdagabb embere, 50 millió dolláros évi jövedelme után csak 5000 dollár adót fizet, törvényesen. Ha igaz, ebben az arányban a mama összes adója csak valami 25—30 cent lenne, amit meg

is fizetne szívesen. Az újságok megírják azt is, hogy például ha egy gazdag ember egy millió dollárért városi, megyei vagy más adómentes bondot, kötvényt vesz, kap utána évi 50 ezer dollár kamatot és ebből a kormány egyetlen centet sem vesz el adóba. Ha azonban egy szegény takarító asszony több évi keserves munkájával össze tud kuporgatni egy ezer dollárt és azt a bankba teszi, ami után évi 50 dollár kamatot kap, abból az 50 dollárból a kormány feltétlenül lekanyarítja azt az összeget, ami a törvény szerint neki jár.

Ezt hívják igazságnak az Egyesült Államokban, amit így fejeznek ki, márvány középületek homlokzatára tűzve óriási betűkkel: „Equal Justice Under Law” — vagyis mindenkinek egyforma igazságszolgáltatás, a törvény alapján.

A gazdagoknak adott adózási kedvezményt angolul „loop-hole”-nak hívják, ami „kibuvót” jelent. A „kibuvó” azonban csak hurok lesz a szegények nyaka körül. Ha a törvényhozók néha oda is dobnak egy-két morzsa kedvezményt a szegényeknek, a kalács, a sütemény ott marad a gazdagoknál.

Ezek a kibuvók teszik például lehetővé azt napjainkban is, hogy például a republikánus elnöklétséért rohanó Reagan, aki bevallottan milliomos, szigorúan törvényes alapon egyetlen cent jövedelmi adót sem fizet. Ezekre a kibuvókra gondolt a texasi milliomos Connally is, amikor pénzügyminiszter korában pár évvel ezelőtt kijelentette, hogy az „adóreform ügye egyáltalában nem érdekli” és dühösen kikelt azok ellen, akik a szegény emberek adóbevallási ivateit állítják ki pár dollárért és itt-ott némi csalást követnek el a szegény ember javára. Semmi kifogása sem volt s valószínűleg nincs ma sem azok ellen, akik a gazdagok adóbevallási ivateit állítják ki. Ha valaki azzal próbálna védekezni, hogy igen, jövedelmi adót nem fizettem, mert két munkán kell dolgoznom, hogy a családomat eltarthassam, azt becsikják és nem mennek sem Paul Gettyhez, sem Connallyhoz, sem a milliárdosokhoz, hogy a pénz, amire az országnak szüksége van, azokból préseljék ki.

Royko azt mondja a cikke végén: „Éppen most adtam be az adóbevallási ivet, mellékelve a jövedelem után járó adót. Valószínűleg többet fizettem, mint Paul Getty. A mama, ha tudná, ezt mondaná: Szégyeld magad!”

Fordítás!

Muhammad Ali, a *nepe*
boxoló

"That's what I'm telling you," Ali said. "They might try to keep me around with it. You know they really won't let me quit boxing till I can't fight no more. Some oilman will come and give me \$10 million to fight The Great White Hope. But I truly want to quit.

"All I'm looking at is the money to help my children and my cause. I want to get me about \$10 million in government tax-free bonds which will bring me about \$85,000 a month tax-free for the rest of my life. So that's what I'm thinking about when you're saying when are you gonna quit—that check you get in your box every month that says \$85,000."

Wash. Post, 1976 May 26.

